

Til

udvalgenes medlemmer og stedfortrædere

Udtalelse fra Folketingets Europaudvalg og Enerkipolitiske Udvalg vedrørende Kommissionens grøn bog om en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed

Vedlagt fremsendes til udvalgenes godkendelse udkast til Folketingets udtalelse vedrørende Kommissionens grøn bog om en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed (høring den 14. januar 2002). Udtalelsen er godkendt af energiordførerne på et møde den 29. januar 2002 og med efterfølgende skriftlig procedure. Der afgives mindretalsudtalelse af Dansk Folkeparti og Enhedslisten.

Med venlig hilsen

Peter Riis

Næstformand for Europa-Kommissionen

Loyola de Palacio del Valle-Lersundi

Rue de la Loi 200

B-1049, Bruxelles

5. februar 2002

J.nr. 224

**Udtalelse fra Folketingets Europaudvalg og Enerkipolitiske udvalg vedrørende Kommissionens
grøn bog om en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed**

Kære Kommissær Loyola de Palacio

Det danske Folketings Europaudvalg samt Energpolitiske Udvalg har behandlet Kommissionens grønne bog om en europæisk strategi for energiforsynings sikkerhed ved en offentlig høring den 14. januar 2002. I høringen deltog økonomi- og erhvervsministeren, der har energi som ressortområde, samt erhvervsrepræsentanter fra forskellige dele af energiområdet. Der deltog også en repræsentant for Kommissionen, chefrådgiver Jørgen Henningsen (Generaldirektoratet for Transport og Energi).

Som følge af afholdelsen af det danske folketingsvalg den 20. november 2001, med efterfølgende regeringsskifte, har det desværre ikke været muligt at overholde høringsfristen for grønne bogen den 30. november 2001. Vi håber, at høringssvaret alligevel vil indgå i Kommissionens hvide bog om energiforsynings sikkerhed, selv om svaret er lidt forsinket.

På baggrund af høringen ønsker vi at fremsætte følgende overordnede synspunkter til nogle af de emner, som Kommissionen har behandlet i grønne bogen:

Der var under høringen bred enighed om, at grønne bogens analyse af den fremtidige forsynings situation er både interessant og tankevækkende. Med en forventet stærk stigning i energiforbruget og faldende egenproduktion som følge af svindende olie- og gasreserver og landenes politik om udfasning af A-kraft i både det eksisterende EU (EU-15) og et udvidet EU, er det ud over yderligere energibesparelser, energieffektivitet (f.eks. udnyttelsen af kraft-varme) og udbygning af vedvarende energi kun importsiden, der kan sikre energiforsyningen. En fremtidig importandel på helt op til 60-70 pct. kan vække bekymring for velfærdsudviklingen i EU.

De store energireserver (olie og gas) befinder sig i tredjelande primært i Mellemøsten, Nordafrika og Rusland og Europas sårbarhed i forsyningskriser er derfor meget stor. Det viser, at der er en sammenhæng mellem energipolitik og udenrigspolitik. Derfor er der et påtrængende behov for, at der findes en løsning på konflikterne i Mellemøsten, demokratisk stabilitet i Nordafrika og samarbejde med Rusland.

Med den kraftige stigning i CO₂-udslippet, der må forudses i fremtiden, er der også en stærk sammenhæng mellem energipolitikken og miljøpolitikken. Den store stigning i CO₂-udslippet er yderst skadelig for miljøet og klimaudviklingen og bringer opfyldelsen af Kyoto-protokollen i fare.

Der var blandt de politiske partier enighed om, at der må iværksættes en række foranstaltninger på såvel EU-plan som nationalt plan af hensyn til både **forsynings sikkerheden** og **miljøet**.

Der kan være gode grunde til at overveje en styrkelse af EU's traktatmæssige og juridiske beføjelser på energiområdet, men spørgsmålet må afvente resultatet af den kommende konferens.

Der var under høringen enighed om, at de største muligheder for at nedbringe energiforbruget og energiimporten – og hermed formindske CO₂-udslippet – var på **energiefterspørgselssiden**.

Overskriften på en begrænsning af energiefterspørgslen hedder **energieffektivitet**, hvilket betyder størst mulig produktion – og velfærd – med mindst muligt energiforbrug. Danmark er som bekendt i front på dette punkt. Væksten i faste priser i BNP (bruttonationalproduktet) har siden den første oliekrise i 1973 været på i alt ca. 60 pct., mens bruttoenergiforbruget stort set har været konstant.

Der var enighed om, at de største muligheder for energibesparelser findes i **boligsektoren** og **servicesektoren** samt **transportsektoren**. Bolig- og servicesektoren står for ikke mindre end 40 pct. af det endelige energiforbrug. Besparelser her er noget der tæller, og Kommissionens direktivforslag om bygningers energimæssige ydeevne er et stort skridt i den rigtige retning. Hvis der samtidig sættes på energibesparelser ved at indføre ny teknologi i transportsektoren og industrien, kan der på kort sigt spares 18 pct. af energiforbruget og på lang sigt helt op til 40 pct.

Alle partier støtter sådanne energibesparelser, selv om der er divergerende meninger om, hvor radikalt man kan eller skal gå til værks.

I den forbindelse vil det være gavnligt, hvis der sker en højere grad af **harmonisering af energifgifterne** i EU, også for at udligne konkurrenceforholdene landene imellem.

Vejtransporten vil stige kraftigt i de kommende år, og hermed olieforbruget. Det er derfor vigtigt, at der gøres bestræbelser på at flytte ikke mindst gods fra vej til jernbane; også af hensyn til CO₂-udslippet. En lastbil udleder seks gange så meget CO₂ pr. ton/km end et tog. Liberaliseringen af godstransporten i 2008 vil fremme processen.

Kommissionen har i oktober 2001 fremlagt en **samlet pakke til bekæmpelse af klimaforandringer**. I pakken indgår konkrete foranstaltninger til at forbedre energieffektiviteten inden for boliger, transport og industrien. Foranstaltningerne i pakken anslås at udfylde ca. halvdelen af "hullet" mellem EU's anslåede emissioner i 2010 og Kyoto-målet.

Kommissionen vil derfor senere foreslå en række yderligere foranstaltninger. Fra Folketingets er man positivt indstillet over for Kommissionens forslag.

Det gælder også forslaget til direktiv om **handel med emissionskvoter** (CO₂), der har fået en god modtagelse i det danske Folketing.

Under høringen fremførte repræsentanterne for fagkunds-kaben, at forskning i ny teknologi og en **hurtig introduktion** af ny og energibesparende teknologi er en altafgørende faktor, når energieffektiviteten skal forbedres. Men ny teknologi har svært ved at trænge igennem, fordi det ofte kræver politiske initiativer. Fra Folketingets side vil vi gerne bringe europæisk fokus på dette problem.

Som ovenfor nævnt er **Danmark** et eksempel på, hvordan man kan skabe vækst og beskæftigelse uden en egentlig stigning i energiforbruget. Det kræver en cocktail af ny teknologi, energibesparelser, politiske støtteforanstaltninger og en passende afdelingsstruktur, der inddrager de samlede omkostninger ved energiforbruget.

Det er altså muligt med fremdrift i samfundet uden meget store stigninger i energiforbruget, og det er særlig vigtigt, at de kommende nye medlemslande i EU tager ved lære heraf. Det er jo især de nye medlemslande, der får energiforbruget til at stige i Europa.

Men også på **energiforsynings-siden** kan der gøres noget.

Det indre marked for energi bør udbygges og liberaliseres, så konkurrencen mellem energiudbydere bliver mere effektiv. Californiske tilstande skal dog undgås, ved at opbygge en effektiv infrastruktur, der samtidig sikrer en adskillelse af forsyningsnet og produktion af energi.

Der var under høringen støtte til Kommissionens mål om at **fordoble udbygningen** af den vedvarende energis (VE) andel fra i dag 6 pct. af det samlede energiudbud til 12 pct. i 2010. Danmark har dog hele tiden ønsket bindende kvoter for de enkelte landes udbygning med VE. Også **biobrændslerne** skal have en større rolle. Målsætningen om at helt op til 20 pct. af vejtransportens brændstofforbrug skal kunne erstattes af alternative brændstoffer inden 2020, er dog nok for optimistisk. Der blev under høringen ikke taget stilling til, hvordan den øgede anvendelse af VE og biobrændsler skal finansieres.

Der er ikke tilslutning til en yderligere kapacitetsudvidelse af kulkraften til fremstilling af elektricitet, men der er store perspektiver i en bedre udnyttelse af kul.

Kernekraft skal udfases hurtigst muligt. Der kan imidlertid være gode grunde til af miljømæssige grunde at styrke forskningen i affaldsbehandlingen.

Generelt blev der efterlyst et direktivforslag fra Kommissionen inden for **kraft-varme** området. Med øget anvendelse af kraft-varme anlæg kan man både forbedre energiudbuddet og energieffektiviteten.

Endelig var der tilslutning til, at der sker en styrkelse dels af **transmissionsforbindelserne** i selve EU og dels af transmissionsforbindelserne til de omkringliggende lande med store olie- og gasreserver og ligeledes på el-siden kan det være nødvendigt at sikre transmissionsforbindelserne. Det gælder det sydlige Middelhav (især Algeriet), Mellemøsten og området omkring Det Kaspiske Hav. Der var tilslutning til partnerskabsaftaler med Rusland og energiområdet.

Det skal bemærkes, at Dansk Folkepartis 22 medlemmer af Folketinget er enig i de principielle problemstillinger, der er indeholdt i udtalelsen til Kommissionens grønne bog og vil gå aktivt ind i overvejelser om behovet for en samordning af energipolitikken i EU.

Det er imidlertid Dansk Folkepartis opfattelse, at eventuelle støtteforanstaltninger til ændring af EU-landenes energistruktur og –teknologi må forhandles inden for rammerne af EU's budgetter og man vil afvise enhver form for direkte energibeskatning til EU's budget, hvis en sådan bliver aktuel.

Det skal ligeledes bemærkes, at Enhedslistens 4 medlemmer af Folketinget ikke kan støtte udtalelsen i den foreliggende form.

Med venlig hilsen

Claus Larsen-Jensen Aase D. Madsen

Formand for Europaudvalget Formand for Det Energipolitiske Udvalg